

Володимир Лучук

ЛУЖИЦЬКІ ВІЗІЇ

З ТОБОЮ, СМУГЛИЙ ЦИГАНЕ

(З Яна Лайнерта)

О, засмаглий цигане,
мисьль моя з тобою! –
через ріки, гори, доли
міряє світи відколи:
з'олота шука в смітті,
не знайде спокою.

О, яке-то вабить нас
джерело таємне?
Може, блискавки досвітні,
шум легенд у верховітті
або чари місяця,
сонце всеоб'ємне?

То – закони космосу,
тож – коритись мушу:
гін і тлін у круговерті
й воскресіння після смерті.
Вічні зміни, цигане,
гонять світом душу!

[20.IX.1992]

ЛУЖИЦЬКА ВІЗІЯ, I

Замість мальв, сих осінніх символів,
приголуб голубих голубів:
як до Тебе, о гїана Луїса,
Гандрій Зейлер мене привів!

Бачся: й Міна Віткойц на возі
на кленовому мості, на
дорозі до гарного хлопця,
звідкіля далина долині.

Чом на празнику на городищі
в тихім Острові – Якуб Барт,
задивлений в дивний овид,
схвильований не на жарт?!

Власноруч побудована хата
Яном Лайнертом – глянь: стоїть:
із вікна на всі сторони світу
світло світить у невидь століть.

Мато Косик з-за океану
подає запобігливий клич:
не згубити рідного слова –
хто нас визнає без облич?

Кіто Лоренц, наче в льорнетку,
примруживши очі, ди-
виться на дивозміни,
які чи й ведуть куди...

Ведуть! Приведуть! Я знаю, –
бо ж віра має меж:
я вірую в Україну,
як в Бога, – і в Лужицю теж!!

23.IX.92, Львів

ЛУЖИЦЬКА ВІЗІЯ, II

*Садок вишневий коло хати,
Хрущі над вишнями гудуть...*
Тарас Шевченко

О гґана Луїца!
Гандрій Зейлер

Зейлер-Лайнерт: гін: 200 років:
чий там зір з-поза обрїю пружиться?
Рідний край мусить мати пророків:
воскресаеш, о гґана Луїца?!

Я несу українську віру:
в кронах липи бринїтимуть бджоли!
Лайнерт ліру
не впустить ніколи
з рук...

(хрущі одгули над вишнями –
в кронах лип одбринїли бджоли? –
запізно на зустріч вийшли ми? –
не стрїнемось вже ніколи? –
чверть столїття тому Кїто Лоренц –
як були Ви *семидесятником* –
чари Вашого слова підносив
до небес – досягаюче літо
в чари вин доливало просинї –
Ви тоді будували хату –
з молодого дружиною разом –
катма часу як бачиш! а ту
зустріч – іншим разом –
у 100-ліття!)
– се закон космосу –

23.IX.92, Львів.